

ede § 31 D, stk. 2, 2. pkt., er derfor overflødig. Tilskud til indirekte aktionærer er således altid skattepligtige for modtageren – ligesom efter gældende regler.

Til nr. 8

Der er tale om ændringer vedrørende to forskellige regelsæt.

Opgørelse af værdistigningen på andele i investeringselskaber

Den første ændring har til formål at lette de administrative byrder ved selvangivelsen for ejere af aktier m.v. i investeringselskaber.

Disse investeringselskaber, som defineret i aktieavancebeskatningslovens § 19, er skattefrie. Beskatningen sker i stedet hos ejerne af det pågældende selskab. Efter lovens § 23, stk. 5, skal ejerne hvert år beskattes af årets stigning i værdien af deres andel af selskabet (eller have fradrag for årets fald i denne værdi) – såkaldt lagerbeskatning. Lagerbeskatning sker generelt på grundlag af forskel mellem værdien ved årets slutning og begyndelse, jf. lovens § 23, stk. 1. For aktier m.v. i investeringselskaber medfører lovens § 23, stk. 5, 5. pkt., at indkomst eller tab opgøres som forskellen mellem tilbagekøbsværdien ved årets slutning og begyndelse. Tilbagekøbsværdien er det beløb, hvormed selskabet på forlangende af en ejer skal tilbagekøbe aktier i selskabet for midler af selskabets formue. Denne værdi er lidt lavere end den indre værdi, idet der tages hensyn til selskabets handelsomkostninger ved salg af underliggende værdipapirer. Tilbagekøbsværdien er den samme som indløsningskursen.

Anvendelsen af tilbagekøbsværdien medfører administrative problemer for ejerne af investeringsbeviser i et investeringselskab, idet denne værdi ikke beregnes løbende og ikke offentliggøres.

Det foreslås derfor, at ejere af aktier og investeringsbeviser i investeringselskaber skal anvende markedskursen som grundlag for lagerbeskatningen, når den kendes. Ved markedskursen forstås en kurs, der ligger i et snævert bånd omkring den indre værdi. Markedskursen ligger mellem emissionskursen og indløsningskursen, der ligger på hver sin side af den indre værdi. Forskellen mellem emissionskursen og indløsningskursen bestemmes af den del af forenin-

gens omkostninger ved at købe eller sælge værdipapirer som følge af emissioner og indløsnings, som indtrædende og udtrædende medlemmer skal bære. Ejerne får i forvejen tilsendt oplysning om markedskursen fra deres banker m.fl.

Hvis en markedskurs ikke kan fastslås med tilstrækkelig sikkerhed, eller hvis markedskursen ligger under indløsningskursen, anvendes indløsningskursen.

Det foreslås, at denne ændring skal have virkning fra og med indkomståret 2006, jf. ændringsforslag nr. 31.

Aktieombytning af andele i investeringselskaber og investeringsforeninger

Ændringsforslaget medfører, at andele i investeringselskaber og investeringsforeninger kun kan ombyttes skattefrit efter den gældende regel i aktieavancebeskatningslovens § 36, stk. 3, og den tilsvarende foreslåede regel i aktieavancebeskatningslovens § 36 A, stk. 2, med andele i en anden forening af samme slags. Forslaget gælder således både, når der søges om tilladelse til ombytning, og når der ikke søges om tilladelse til ombytning, jf. ændringsforslag nr. 9 og bemærkningerne hertil. Bevisindehavere, der ombytter deres beviser, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandle de tilbyttede beviser, som om de var erhvervet for samme anskaffelsessum og på samme anskaffelsestidspunkt som de ombyttede beviser (successionsprincippet). Det gælder både ombytning med tilladelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 36, stk. 3, jf. fusionsskatteovens § 11, og ombytning uden tilladelse, jf. forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 36 A, stk. 4.

Den gældende retstilstand vedrørende ombytning af andele i investeringselskaber og investeringsforeninger kan sammenfattes således, at det er uklart, hvornår der kan ske ombytning efter tilladelse. De gældende skatteregler udelukker således ikke, at andele i investeringsforeninger kan ombyttes, når der søges om tilladelse til ombytning. Det er dog uklart, i hvilket omfang der hidtil har været sager om ombytning. Det er derfor også uklart, hvornår tilladelse vil kunne nægtes.

I praksis har ombytning været uinteressant som følge af investeringsforeningslovgivningen. Den stiller krav om en vis spredning af ejerskabet til de aktiver, som foreningen investerer i. Det betyder, at en konstruktion, hvorefter en in-